

Sygn. akt V KZ 55/15

POSTANOWIENIE

Dnia 15 grudnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron
w dniu 15 grudnia 2015 r.,

w sprawie W. S.

zażalenia wnioskodawcy na zarządzenie Zastępcy Przewodniczącego II Wydziału
Karnego Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu
z dnia 7 października 2015 r., sygn. akt II AKa 65/15,
o odmowie przyjęcia zażalenia na zarządzenie z dnia 21 września 2015 r. o
odmowie wyznaczenia pełnomocnika z urzędu dla sporządzenia i podpisania
kasacji,
na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 21 września 2015 r. nie uwzględniono kolejnego wniosku W.S. o ustanowienie pełnomocnika z urzędu dla sporządzenia i podpisania kasacji od wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 27 marca 2015 r., sygn. akt II AKa 65/15.

Na zarządzenie to wnioskodawca złożył zażalenie, którego przyjęcia odmówiono na podstawie art. 429 § 1 k.p.k. w zw. z art. 518 k.p.k. Z kolei na to właśnie zarządzenie W.S. złożył obecnie zażalenie, w którym zakwestionował zasadność zaskarżonego zarządzenia twierdząc, że w toku postępowania dopuszczono się licznych uchybień formalnych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie jako oczywiście bezzasadne, nie może być uwzględnione.

Nie ma żadnych podstaw do podważenia zaskarżonego zarządzenia, skoro jednoznaczny w swej treści przepis art. 528 § 1 pkt. 2 k.p.k. wskazuje wprost, że na odmowę wyznaczenia adwokata lub radcy prawnego w celu sporządzenia kasacji środek odwoławczy nie przysługuje. Jednocześnie trzeba zauważyć, że w przedmiotowym zażaleniu nie podniesiono żadnych argumentów zdolnych zakwestionować trafność zaskarżonego orzeczenia.

Trudno stwierdzić, na czym miałyby polegać owe liczne – jak twierdzi skarżący – uchybienia sądu w niniejszym postępowaniu okołokasacyjnym. Wypada podkreślić, że na wniosek W. S. wyznaczono już wcześniej pełnomocnika z urzędu w celu ewentualnego sporządzenia i podpisania kasacji. Pełnomocnik jednak nie znalazł podstaw do jej wniesienia, o czym poinformował w obszernej opinii prawnej sporządzonej na piśmie (k. 174-175). Stanowisko pełnomocnika, pod kątem rzetelności wywiązania się z powierzonego mu obowiązku, podlegało kontroli Sądu Apelacyjnego, bowiem w dniu 21 września 2015 r. upoważniony sędzia rozpoznał odmownie ponowny wniosek W. S. o wyznaczenie innego pełnomocnika z urzędu w celu sporządzenia i podpisania nadzwyczajnej skargi.

Wnioskodawca został również dodatkowo pouczone, że wyznaczony z urzędu pełnomocnik nie znalazł podstaw prawnych do wniesienia kasacji i w związku z tym kasację może wnieść ustanowiony przez wnioskodawcę pełnomocnik z wyboru lub jeden z podmiotów, o których mowa w art. 521 k.p.k. (k. 182). Należy wyraźnie podkreślić, że w ramach obowiązującej procedury karnej wnioskodawca, podobnie jak i skazany, nie może domagać się wyznaczenia mu kolejnego obrońcy z urzędu tylko dlatego, że poprzednio występujący obrońca w ramach właściwie wykonanych obowiązków nie znalazł podstaw do wniesienia nadzwyczajnego środka zaskarżenia.

Wobec powyższego, za oczywisty należy uznać brak jakichkolwiek podstaw do stwierdzenia dopuszczalności rozpoznania zażalenia wnioskodawcy na zarządzenie z dnia 21 września 2015 r., którym nie uwzględniono kolejnego wniosku W. S. o ustanowienie innego pełnomocnika z urzędu w celu sporządzenia i podpisania kasacji.

